Написав Віталій Бондарчук
Неділя, 03 червня 2007, 13:13

О Києве любий, до тебе сьогодні звертаюсь.
Уважний до всього ти будь, я таки сподіваюсь,
Що слово Господнє до тебе занадто просте,
Хай Боже насіння у серці скоріш проросте.

Як тихо і ніжно Дніпро-брат тебе омиває.
Дбайливо, з турботою, берег водою плекає.
Як дивно, що зелені сили для росту приносить,
Натомість у тебе ніколи нічого не просить.

А скільки краси у каштанах квітучих весною?!
Як люблю тебе, так приємно вдвох бути з тобою.
Чого лише варті високії кручі та схили?
Вони — це обличчя святого Творця. І щосили

Про велич Художника раді завжди сповіщати,
Шедеври Дизайнера здатні в красі показати.
Історія людям відома про подвиги здавна,
Вони визнають, що прекрасна, чудова та славна.

Твій розквіт стрімкий був, швидкий та шалений,
Та сталося так, що сьогодні ти вже полонений.
Важливо є те, як Творець на це все споглядає,
Небесний Господь не мовчить, щось сказати бажає.

Ось Лядські ворота для Нього кияни закрили,
Смиренного Мужа у місто на крок не впустили.
Ісус на ослі, з Назарету, покірний, святий,
Так лагідно каже: «Мій Київ, ворота відкрий».

Він з миром приїхав. Сидить Муж святий на ослі,
Хоч міг як вояк, з легіоном ввійти на коні.

Христос Золотими бажає до тебе ввійти
Воротами видними. Милість з небес принести.

Зустріньте Ісуса із пальмовим гіллям в руках,
Віддайте належне — хвалу і подяку в серцях.
Як прикро та сумно, що речі прості забуваєш
І їх відновити для блага свого не бажаєш.

Втім очі закриті, і серце так стало жорстоке.
Як наслідок — камінь твердий, одиноке.
Ось так, в суєті, дні минатимуть, люба столице,
Байдужа не будь, повернись до Христа, о вдовице!

В минулому хвиля пробудження душі спасла.
Ніневія — місто велике. Та милість прийшла.
Гріхи Милосердний простив. Що за крок покаяння!
Молитва та піст зупинили з небес покарання!

Єфес також хвилю пробудження бачив колись,
Там жителі серцем до Бога піднялись увись.
Народ Артеміду та храм перестав шанувати,
В богині земній тій спасіння небесне вбачати.

Колись покаяння для тисяч було із народу
І в Єрусалимі отримали милість, свободу.
Апостол Петро через проповідь їх навернув,
Сердечну молитву небесний Спаситель почув...

Чому ти не слухаєш Бога? Чому, місто Кия?
Чому є твердою для милості Господа шия?
Повір в неможливе, прекрасне — і друг ти для Бога,
Подібна була в Авраама у небо дорога.

Прийди у молитві з проханням до Бога як Анна —
Він дасть все найкраще, воно — як в пустелі та манна.
Прийди із питанням, вночі, як давно Никодим —
Очікуй ту відповідь з неба, спілкуйся ти з Ним.

Хай хвиля пробудження серця сьогодні торкнеться,
Небесним потоком та милістю в душу проллється.
Дай простір Ісусу, безмежну у діях свободу,
Пройде трохи часу — побачиш небес нагороду.

30.10.2004
Віталій Бондарчук

http://www.poeziya.org.ua/